

Иван Вазов
Овчар македонец

Стар овчар в гората свири,
и свирня му е на жал,
сив орел в небе се шири,
слуша дядовий кавал.

В хрусталака пѣстро стадо
хрупа шума и трева.
Спомни дядо време младо,
пиле гледа над глава:

„Орльо, орльо, горско пиле,
дай ми твоите крила,
та да литна зад могили,
зад бърда, гори, села,

та да фрѣкна през години,
да се върна в млади дни –
в мойте бащини долини,
в мойте силни младини;

да пошетам с дълга пушка,
както нявга сѣм шетал,
там де буки вятър люшка,
де ми ризницата вял;

да залюбя младо либе,
да му чуя кръшний смях
при пиринските колиби –
па тогаз да стана прах!...“

Стар овчар в гората свири
и свирнята е на жал...
Сив орел в небе се шири,
слуша дядовий кавал.

Юли

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4739>]